

Dainis Rutuļš (Gaigalavas pamatskolas 9. klases skolnieks)

Bērni uz sniega

Ziemas sals, sudrabota sarma un sniegs, prieks, liksmība un bēdas.

Es daudz esmu domājis, kā pasaules bērni pavada savu ziemu, un šajā pārdomu darbā es jums izklāstīšu savas domas, iekārtojieties ērtāk un iekuriet kamīnu, lai siltāk!

Ir ģimenes, kurās ziemas liksmības un sniega kupenas bērniem pa īstam nozīmē prieku, laimi un siltumu. Tas tāpēc, ka viņi nebaidās samērcēt drēbes un atgriezties mājās ar sarkaniem vaigiem un sārtu, nosalušu degungalu, jo šie bērni zina- viņus tur gaida silta kumelīšu tēja ar mājās ceptiem cepumiem, siltas drēbes, vecāku apskāvieni. Viņi nebaidās un izbauda ziemas priekus, jo viņi pazīst ģimenes siltumu un vecāku rūpes. Šie bērni ir laimīgi, jo izbauda visas ziemas nebēdnības.

Bet visiem jau nav tik jauki, kā mums gribētos. Ir mājas un ģimenes, kurās bērns nesaņem tādu aprūpi. Viņš zina, ka nedrīkst nosmērēt vai saslapināt drēbes, veldamies no kalna, nevar atļauties pārāk ilgi uzturēties svaigā gaisā aukstā, sniegotā ziemas dienā, jo mājās nebūs siltas tējas vai mātes apskāviena, kuru viņš tik ļoti vēlas sajūst. Tā vietā viņš saņems aukstu krāna ūdeni, maizes riku un rājienu par slapjajām drēbēm.

Šie pretstati liek iejusties bērnu ādā un iedomāties sevi baltā sniega klajumā. Un tad nāk apjausma – varbūt kādam ir modernas slēpes, snovborda dēlis, dārgas slidas, bet mājās trūkst vecāku uzmanības. Savukārt citam nav nekā no tā, bet viņu silda vecāsmātes adītās zeķes plānajos zābaciņos. Vai mums pietiktu ar jaunām drēbēm, garšīgām kūkām, bet bez vecāku mīlestības? Vai mūs apmierinātu mīloša, bet trūcīga ģimene? Es zinu vienu – man nevajag aprūpi bez mīlestības, tajā nav ne kripatiņas īstas laimes.

Ko izvēlētos jūs? Iedomājieties sevi sniegā...